

РЕШЕНИЕ

№ 5906

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 14.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9218** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178, във вр. чл. 46а, ал. 6, вр. чл. 44, ал. 13 от Закона за чужденците в Република България. Образувано е по жалба, вх. № 35929/10.10.2022 г. на Е. А., чрез процесуален представител адв. К. С., срещу Заповед № 4379ПАМ-518 от 25.09.2022г. на Началника на ГПУ-К., РДГП-Драгоман, с която, на осн. чл. 44, ал.13 от ЗЧРБ за срок до 30 календарни дни е настанена принудително в звено за краткосрочно настаняване на СДВНЧ към дирекция „Миграция“ – МВР.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения, противоречие и явно несъответствие с целта на закона. Излага още, че производството по издаване на акта е започнало без да бъде уведомена за това и без да се предостави възможност да прави възражения и да ангажира доказателства в нарушение на чл. 34, ал.1-3 и чл. 35 АПК. Алтернативно, счита, че във връзка с нейния актуален статус на „чужденец, търсещ закрила“ по смисъла на пар. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците, спрямо нея е неприложим ЗЧРБ. Предвид изложеното, моли съда да отмени процесната заповед като незаконосъобразна и да даде задължителни указания на административния орган по тълкуването и прилагането на закона, както и за незабавното ѝ освобождаване. Моли и за отмяна на постановеното предварително изпълнение, с оспорения акт, поради наличието на достатъчно данни и доказателства, свързани с влошеното здравословно състояние на лицето, от което за него произтичат вреди. Претендира присъждане на разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателката се представлява от процесуални представители адв. С. и адв. П., които изцяло поддържат жалбата и искат от съда да се отмени заповедта, да се отмени акта като незаконосъобразен и се допусне предварително изпълнение на решението.

Ответникът – Началник на Гранично полицейско управление – К., Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Драгоман, не се явява, не се представлява. Изпраща в цялост окомплектована административната преписка, в изпълнение разпореждането на съда.

Софийска градска прокуратура- не изпраща представител, не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, въз основа на представените доказателства, прима за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е редовна, депозирана от активно легитимирана страна, с право и интерес от оспорването, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество Жалбата е основателна, по следните съображения:

От представените доказателства, заповеди, обяснения и докладни записки / по представената административна преписка се установява, като и не е спорно между страните в производството, че на 24.09.2022 г. около 20:30ч., на изход от Република България на ГКПП К., се явява лек автомобил марка „А.“ с рег. № pnpnp63AD, управляван от македонския гражданин J. R., с паспорт № C0383184, издаден от P. C. M. и пътник в лекия автомобил – жалбоподателят E. A.. При извършване на гранична проверка водачът на автомобила предоставя паспорта си и талона на автомобила, а жалбоподателят – гръцка лична карта № AO128232, издадена на 04.12.2019 г. В хода на проверката, при извършено експертно изследване, като е изготвена справка с рег. № 518/24.09.2022 г. по описа на ГКПП – К., е установено, че гръцката лична карта № AO128232, издадена на името на E. A. е неистинска бланка и нея няма заложени необходимите защитни елементи, нужни за този модел документи. Приносителят на личната карта и снимката в нея са идентични. Извършен е обиск на вещите на жалбоподателя, при който е намерено гръцко свидетелство за управление на МПС №[ЕИК] на името на A. A., за което е изготвена експертна справка с рег. № 519/24.09.2022 г. по описа на ГКПП – К., от която е установено, че изследваното СУМПС е неистинска бланка и в него няма заложени необходимите защитни елементи, а приносителят на СУМПС и снимката в нея са идентични. Документът за пътуване на жалбоподателя - гръцката лична карта № AO128232, е обявен за недействителен. Издадена е Заповед за задържане на лице с рег. № 4379зз-1705/24.09.2022 г., с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 на ЗМВР, лицето E. A. е задържана за срок от 24 часа в помещение за временно задържане на ГПУ – К.. С предложение с рег. № 4379р-24105/25.09.2022 г. на инспектор ПИ в група ОДГ при ГПУ – К. е направено мотивирано предложение за налагане на принудителна административна мярка по ЗЧРБ.

Със Заповед № 4379ПАМ-518 от 25.09.2022 г. началникът на ГПУ-К., РДГП-Драгоман, като се позовал на правното основание по чл. 44, ал. 13 ЗЧРБ е настанил в звено за краткосрочно настаняване на СДВНЧ към дирекция „Миграция“ – МВР жалбоподателката. Настаняването е постановено като краткосрочно, за срок до 30 дни. На основание чл. 60, ал. 1 от АПК е разпоредено предварително изпълнение на административния акт по съображения, че съществува опасност изпълнението му да бъде осуетено или сериозно затруднено.

Не е спорно между страните, че по отношение на жалбоподателката е образувано

наказателно производство ДП № 239 от 25.09.2022г. по описа на ГПУ К..

Заповедта за ПАМ по чл.44, ал.13 от ЗЧРБ е предварителна и съгласно закона се издава във връзка с предприемането на други последващи мерки от административния орган, в случая, при наличието на доказателства и данни: издаването на заповед по чл.41, ал.3 от ЗЦРБ и връщане на чужденеца в страната по произход. Такава заповед не е издадена.

Настаняването на Е. А. е последица от задържането, поради констатирано несъответствие на документите и за самоличност с нормативно установените изисквания за Република Гърция. От изготвена експертна справка е установено от административния орган, че представеният от жалбоподателя документ за самоличност е неистинска бланка и в него няма заложените необходимите защитни елементи. Установено е по нейни твърдения, че е [дата на раждане] в Русия. В такива случаи разпоредбата на чл. 44, ал. 13, изр. първо ЗЧРБ допуска, компетентният орган, „след индивидуална преценка на принципите за пропорционалност и съразмерност да издаде спрямо него заповед за краткосрочно настаняване в обособено за тази цел звено на специален дом за временно настаняване на чужденци, за срок до 30 календарни дни, за провеждане на действия по първоначална идентификация и установяване на самоличност и за преценка на последващите административни мерки, които е необходимо да се предприемат“.

Мярката по чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ се прилага за преценка на последващите административни мерки, които следва да се предприемат спрямо лицето, т.е. когато по отношение на чужденеца не са налице вече наложени принудителни административни мерки (посочената мярка са налага именно с цел преценката на последващите принудителни административни мерки, които следва да се предприемат), като от доказателствата по делото не се установява на жалбоподателя да са налагани ПАМ преди издаване на процесната заповед.

От събраните по делото доказателства – предложение за постановяване на оспорения акт се установява по несъмнен начин обстоятелството, че чужденецът е с неустановено гражданство, без валиден документ за самоличност, към датата на постановяване на заповедта, поради което и към този момент, следва да се приеме, че заповедта е издадена от компетентен орган, в предвидената в закона форма и като такава законосъобразна.

От представените в хода на съдебното производство доказателства, се констатира, че жалбоподателката, с придружително писмо и приложена към него Молба Вх. № КП-4406 от 30.09.2022г. по описа на Държавна агенция за бежанците при МС, е депозирала и молба за предоставяне на международна закрила по реда на ЗУБ, поискала е образуване на производство по реда на чл. 61а от ЗУБ, както и изрично искане да и се осигури спазването на правата по чл. 29 от ЗУБ, с уведомяване, че е фактически настанена в СДВНЧ-Б. и посочване на лице за контакт-процесуален представител. .

Нормата на чл.7 от ЗЧРБ, при депозирана молба за международна закрила, обосновава приложението на ЗУБ, което изключва приложението на ЗЧРБ. В този случай, Директива 2005/85/ЕО регламентира минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите-членки, като за целите на тази Директива лицата, подали молба за убежище, не следва да се считат в незаконен престой. Целта на посочените разпоредби на актовете на вторичното право на ЕС е да не бъдат засягани правата на лицата, влезли в държава чл. на ЕС с цел да

получат закрила и статут на бежанец.

В практиката на ЕС се приема, че „член 2, § 1 от Директива 2008/115 във връзка със съображение 9 от нея трябва да бъде тълкуван в смисъл, че тази директива не се прилага за гражданин на трета страна, който е подал молба за международна закрила по смисъла на Директива 2005/85, в периода от подаването на посочената молба до приемането на решение на първа инстанция по тази молба или, евентуално, до произнасянето по жалбата, подадена срещу това решение. " Т. е. налице е ясно дефиниран времеви обхват на действието на молбата за закрила. Ето защо, до подаването ѝ - до 30.09.2022г. извършените от органа действия са законосъобразни и не се намират в противоречие с чл. 2, § 1, вр. съображение 9 от Директива 2008/115/ЕО.

Доколкото се поставя въпросът подадената молба за закрила следва ли да има суспензивно действие спрямо всички последващи мерки и представлява ли същата новонастъпило обстоятелство, което съдът следва да вземе предвид, то пак от практиката на СЕС (т. 57 на решение по дело С-534/11) следва, че "що се отнася до положение като разглежданото в главното производство, в което, от една страна, гражданинът на трета страна е задържан на основание чл. 15 от Директива 2008/115, тъй като неговото поведение буди опасения, че ако не бъде задържан, той ще се укрие и ще възпрепятства извеждането си, а от друга страна, молбата за убежище, изглежда, е подадена с единствената цел да забави и дори да застраши изпълнението на решението, прието за неговото връщане, следва да се констатира, че такива обстоятелства действително могат да обосноват задържането на посочения гражданин да продължи дори след подаването на молба за убежище." Такива факти и обстоятелства, изключващи приложението на посочените норми, в случая, не са безспорно доказани и установени, поради което и е налице новонастъпило обстоятелство, което налага отмяна на оспорената заповед за ПАМ и прекратяване на действието му.

В чл. 67, ал.1 от ЗУБ установена забрана наложената на чужденеца принудителна административна мярка „връщане“ да се привежда в изпълнение до приключване на производството за предоставяне на закрила. По аргумент на по-силното основание, в процесния случай, следва да се приеме приложение на нормата и по отношение на предварителната мярка по чл. 44, ал.13 от ЗУБ. В съответствие с разпоредбата на закона е и правилото на чл. 20, т. 2 от Наредба № Из-1201/01.06.2010г. за реда за временно настаняване на чужденци в СДВНЧ и в техните звена и за организацията на дейността им. Съгласно посочената разпоредба, чужденецът се освобождава от СДВНЧ, когато е подадена молба за закрила по ЗУБ и не са налице основанията по чл. 44, ал.12 от ЗЧРБ. Административният орган не се позовава на чл. 44, ал. 12 от ЗЧРБ, не излага мотиви в тази насока. Подадената молба за закрила е основание за прекратяване на настаняването, като въз основа на това обстоятелство оспореният акт е незаконосъобразен и като такъв следва също да бъде отменен.

При изложената фактическа обстановка, дори и да се приеме, че към датата на издаването на оспорената заповед, са били налице данни и обстоятелства, които налагат нейното постановяване, с подаването на искането за международна закрила, ех lege настъпва прекратяване на действието и което налага отмяната и.

От страна на процесуалните представители на жалбоподателя е направено искане за присъждане на разноски. Съдът, обаче, независимо от отмяната на оспорената заповед, което се постановява въз основа на новонастъпили обстоятелства, които при

приложението на ЗУБ, налагат прекратяване на действието и, при липсата на данни за надлежно активно поведение от страна на жалбоподателя и процесуалните му представители-за своевременно уведомяване на административния орган за депозираната молба, намира за неоснователно и на това основание не присъжда съдебно-деловодни разноски.

Водим от горното, Административен съд София - град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна Заповед № 4379ПАМ-518 от 25.09.2022г. на Началника на ГПУ-К., РДГП-Драгоман, с която, на осн. чл. 44, ал.13 от ЗЧРБ за срок до 30 календарни дни е настанена Е. А. принудително в звено за краткосрочно настаняване на СДВНЧ към дирекция „Миграция“ – МВР, ведно с инкорпорираното в нея разпореждане за предварително изпълнение и постановява ПРЕКРАТЯВАНЕ на фактическото задържане на лицето Е. А. и незабавното му освобождаване от СДВНЧ.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 – дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: